

Lista zadań nr 13

Zadanie 1. (2 pkt)

W interpreterze z pliku `state-store-macros.rkt` mamy do czynienia z niejawnymi referencjami, drugiego rodzaju (rozszerzenie środowiska o wiązanie automatycznie powoduje utworzenie modyfikowalnej komórki pamięci związanej z wiązaną zmienną, przy czym sama referencja nie jest dostępna programiście). Rozszerz interpretowany język o referencje pierwszego rodzaju (referencje jako wartości), a zatem o konstrukcje `box` (utworzenie referencji), `unbox` (odczytanie wartości ze sterty, na którą wskazuje dana referencja) oraz `set-box!` (modyfikacja sterty dla danej referencji).

Zadanie 2. (2 pkt)

Zdefiniuj w języku Racket strumień wszystkich liczb pierwszych, opierając się na następującej obserwacji: dana liczba naturalna jest pierwsza (a więc powinna się znaleźć w strumieniu), jeżeli nie dzieli się przez żadną odpowiednio mniejszą liczbę pierwszą. Jest to podejście inne od tego opartego na sicie Eratostenesa, zaprezentowanego na wykładzie.

Zadanie 3. (1 pkt)

Zdefiniuj strumień S , taki, że $S_n = n!$, wykorzystując procedurę `map2` z wykładu do pomnożenia przez siebie dwóch strumieni.

Zadanie 4. (1 pkt)

Zdefiniuj procedurę `partial-sums`, która dla danego strumienia S liczb całkowitych zwróci strumień jego sum częściowych $S_0, S_0 + S_1, S_0 + S_1 + S_2, \dots$. W tym zadaniu z kolei można dodać do siebie dwa strumienie.

Zadanie 5. (2 pkt)

Rozwiąż problem Hamminga: zbuduj strumień różnych rosnąco uporządkowanych liczb naturalnych, które w rozkładzie na czynniki pierwsze zawierają tylko 2, 3 i 5. Napisz najpierw funkcję `merge`, która scala dwa rosnąco uporządkowane strumienie w jeden, niezawierający powtórzeń, a także funkcję `scale`, która mnoży strumień przez liczbę.

Zadanie 6. (2 pkt)

Wzorując się na implementacji strumieni z wykładu (plik `letrec-streams.rkt`) popraw swoje rozwiązanie zadania 1 z listy 12, tak by uczynić swój interpreter prawdziwie leniwym. Twój interpreter powinien liczyć wartość argumentu funkcji oraz wyrażenia definiującego w wyrażeniu `let` co najwyżej raz, tylko przy pierwszym użyciu. Obliczona wartość powinna zostać zapamiętana, a kolejne odwołania do zmiennej z nią związanej powinny polegać na zwróceniu raz obliczonej wartości.

Zadanie 7. (1 pkt)

Dodaj do języka z pliku `state-mc.rkt` wyrażenie `{while b e}`, które reprezentuje pętlę *while* znaną z języków imperatywnych: dopóki zachodzi *b*, wykonuj *e*.

Zadanie 8. (1 pkt)

Dodaj do języka z pliku `state-mc.rkt` wyrażenia `{read}` oraz `{write e}`, które pozwalają, odpowiednio, na przeczytanie wartości liczbowej z wejścia oraz na wypisanie wartości liczbowej na wyjście. Interpreter powinien używać odpowiednich operacji z Plaita do zinterpretowania tych rozszerzeń.